
KRÓNIKA

FORUM KÖNYVESBOLT NYÍLT BELGRÁDBAN.* Igen tisztelt barátain! Az újvidéki Forum Könyvkiadónak ezt a most már remélhetőleg tartós belgrádi jelenlétét a jó híre előzte meg az itteni nemzetközi könyvvásárokon — irodalmi, művelődési köztudatunkban pedig régtől a nyomtatott szó jó ügyének igényes továbbvivője. Rendeltetése, szerepe és helytállása egyként jelentős mind a jugoszláviai magyarság életében, mind pedig az itteni testvéri együttélés vagy a jószomszédság párhuzamában. Ez utóbbi szó nyomán a jószomszédságnak azok az érdi könyvei jutnak most eszembe, amelyekből mindnyájunk szeretett barátja, Csuka Zoltán szándékozik melege szállásfészket biztosítani e nemes ügy továbbfolytatóinak, íróknak, fordítóknak, tudósoknak. Az a Csuka Zoltán, aki hamarosan kezünkbe adja minden fáradozásainak egyik, talán legszebb eredményét — a magyar nyelvű Hegyek Koszorúját. De ide vonatkoztathatjuk azt az eszméltető, szép ténnyel is, hogy a Forumnak ez a belgrádi könyvesboltja abban az esztendőben nyílik meg, amikor az újvidéki Szerb Matica fennállásának 150. évfordulóját ünnepli; amikor a szerbhorvát nyelvű magyar irodalomtörténet elindul értékeket és kölcsönösségeket is tudatosító útján; amikor a budapesti könyvhéten is ott szereplő Forum az

* Június 15-én Belgrádban megnyílt a főváros első nemzetiségi könyvesboltja. Az újvidéki Forum üzlete elsősorban az itt megjelent és a Magyarországról importált könyveket árusítja. Az avató ünnepségen Oskar Davičo belgrádi és Fehér Ferenc vajdasági magyar író mondott ünnepi beszédet.

ottani fogadtatás biztató eredményeit összegezheti... Amikor az úttörő fordító-előd, Székács József halálának 100. évfordulója készíttet bennünket emlékezésre...

Minden könyvesbolt többet kínál és többet képvisel, mint maga a könyv. A művek értéke sugallatukban is ott van.

Ács Károly költőtársam a *Napjaink éneke* címet adta kivételes értékű munkájának, a modern jugoszláv líra antológiájának.

Napjaink, együttélésünk és kölcsönös törekvéseink egy jelentős szálláshelyét azzal a hittel adjuk át rendeltetésének, hogy az az ének szárnyaló lesz továbbra is.

FEHÉR Ferenc

AZ ÍRÓ ÉS SZÜLŐFÖLDJE.* Az utóbbi években mind nagyobb meggyőződésem, hogy immár megkerülhetetlen az „író és a szülőföldje” viszonyának tisztázása, az ebből adódó esztétikai, „irodalmi”, eszmei kérdések felmérése. Voltak időszakok, amikor író is, kritikus is riadtan menekült e kérdéseknek még csak a felvetésétől is, messze ívben megkerülve a „szülőföldhöz” való írói viszony kérdését. Szégyenkezve álltak falujuk poros utcáin, a bólogató akácok alatt, hátuk mögött a szülői házzal, a parasztudvarral, az udvar sarkában az eperfával, a káráló tyúkokkal, gágogó libákkal, a disznóóiban a rőfögő hízóval. Ezekben az időszakokban úgy

* Június 19-én Magyarittabén a falu szülőtlétének, Deák Ferenc írónak szerzői estjén nagy érdeklődést keltett dr. Bori Imre ott felolvasott jegyzete. Ebből az alkalomból közöljük.